

køb og eventuelle erstatninger? Vi er lidt i tvivl om, at det er en rigtig måde at gøre det på, altså sådan sætte forskellige projekter på dagsordenen i Folketingssalen. Vi vil vente og se. Derfor er det p.t. en afvisning, men det kunne dog i fremtiden godt være, at det forholder sig anderledes, også når vi får den samfundsøkonomiske analyse af området her.

Vi vil altså ikke kigge på, som tidligere ordførere har været inde på, om det bedre kan betale sig det ene sted eller det andet sted i landet. Vi vil se på den specielle natur, der er det pågældende sted, og på vigtigheden af, at naturområder, naturparker og naturprojekter også er fordelt i landet på en rimelig og fornuftig måde.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Jørn Jespersen.

Jørn Jespersen (SF):

Jeg vil gerne starte med at sige tak for alle de positive bemærkninger, der har været til indholdet i forslaget, altså tanken om at få gang i naturgenopretningen af det store område, der hedder Store Åmose på Sjælland. Jeg har ikke hørt nogen decideret vende sig imod selve tanken, tværtimod har der hele vejen rundt relativt været opbakning til selve ideen.

Det synes jeg også der er alt mulig god grund til, for vi ville kunne opnå meget store gevinster ved at lave denne her naturgenopretning af Sjællands såkaldte grønne hjerte. For det første ville vi kunne genskabe meget vigtige levesteder for planter, fugle, dyr, og for det andet ville vi kunne genskabe et rekreativt område af meget stor værdi, som ligger unikt godt, fordi det ligger tæt på hovedstaden og de store byer på Sjælland, og det ligger også godt i forhold til turismemulighederne. Det ville derfor ud fra alle betragtninger være en meget stor gevinst.

Kl. 15.25

Man kan selvfølgelig godt bruge lang tid på at regne på, om det nu også er en gevinst, der overstiger omkostningerne. Det er jeg ikke i tvivl om at det er, og jeg er heller ikke i tvivl om, at de overslag, man hidtil har lavet, viser, at det også er en god forretning, hvis man skal tage de briller på, og at de undersøgelser, som miljøministeren vil lade udarbejde med afslutning frem i efteråret 2005, vil vise, at det er en kanon god forretning.

Det kan man så bruge som en undskyldning for at sige, at vi derfor ikke kan vedtage noget

på nuværende tidspunkt, og det synes jeg lidt er det, der bliver gjort. Man bruger behovet for nogle undersøgelser, som man for vores skyld meget gerne må lave, til ikke at gå i gang og til at undlade at handle med rettidig omhu, som der er nogle, der kalder det, og det gør man ikke i det her tilfælde.

Hr. Dohrmann havde en masse udflugter det ene sted hen og det andet sted hen om, hvorfor man ikke kunne gå i gang nu, hvad man skulle vælge imellem osv. Jeg tror i virkeligheden, at den konservative ordfører kom meget tættere på sandheden, da han på sin sædvanlige saglige facon sagde: Det kræver store økonomiske ressourcer, som for øjeblikket ikke er til stede.

Det er jo det, der er sandheden. Den borgerlige regering råder ikke over pengene til at gennemføre naturgenopretning, når det kommer til stykket. Sådan er det, desværre. Men det er jo et valg, man har truffet, fordi man bruger pengene nogle andre steder, og så bør man stå ved det valg og erkende, at den måde, man prioriterer på, indebærer, at man ikke kan lave naturgenopretning, for det har man ikke afsat penge til.

Der bliver talt om, at der kommer nationalparker osv., men det er der jo intet der tyder på. Foreløbig har man sat nogle pilotprojekter i gang, og de penge, der er afsat til de pilotprojekter, er i alt og samlet for samtlige syv nationalprojekter, tror jeg det er, mindre end de midler, der ville kræves bare til første del af Åmoseprojektet her.

Der er ingen økonomisk prioritering af naturgenopretning i den borgerlige regerings økonomiske politik. Sådan er det. Sådan var det før den nuværende miljøminister, og sådan er det med den nuværende miljøminister.

Så kan man spørge: Er det ikke for mange penge at bruge generelt? Men det er jo netop et prioriteringsspørgsmål. Første etape af det her projekt koster det halve af de penge – og så ville man have blivende værdier for altid – som regeringen har sat af på finansloven til at kompensere landbruget for et påstået fald i landbrugsstøtten, som i virkeligheden kun er et fald i forhold til den stigning, der ville have været, hvis der ikke havde været modulering inde i landbrugsstøtten. Den kompensation, man giver, på trods af at landbrugsstøtten stadig væk stiger, udgør 168 mio. kr. om året, og det er oven i købet stigende. Det siger en hel del om, hvordan regeringen prioriterer.

Når man så oven i købet tager i betragtning, at de 168 mio. kr., som man giver år for år for år